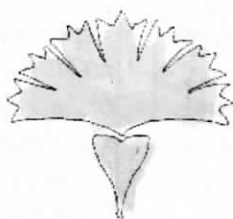

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Σεπτέμβριος 2012

αρ. φύλλου 146

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΟΡΝΕΩΝ

Η κυβέρνηση του Α. Σαμαρά δεν έχει τίποτα να «ζηλέψει» από προηγούμενες υποτελείς κυβερνήσεις, όπως αυτή του ΓΑΠ. Υπηρετεί τους ξένους, χωρίς να ζητεί τίποτα για την Ελλάδα. Δεν εκπροσωπεί την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους άλλους διεθνείς οργανισμούς και στις διμερείς επαφές, αλλά εκπροσωπεί στην Ελλάδα τα συμφέροντα των ξένων ορνέων, κυρίως των τραπεζιτών-τοκογλύφων.

Στόχος τους είναι να χαρίσουν όλη την ελληνική δημόσια περιουσία (και την ιδιωτική, αν προλάβουν) στους ξένους και στους ελληνόφωνους συνεργάτες τους και να τους προσφέρουν τον ελληνικό λαό ως φτηνό, χωρίς απαιτήσεις προσωπικό. Η ύφεση όχι μόνο δεν τους ενοχλεί, αλλά την επιδιώκουν, ώστε ν' αυξάνεται η ανεργία και να επιβάλλεται ο εργασιακός μεσαίωνας, αφού οι εργαζόμενοι εύκολα υποκύπτουν στους εκβιασμούς των επιχειρησιακών και των ατομικών συμβάσεων. Τελευταίο τους κατόρθωμα (και του κ. Προβόπουλου, βεβαίως) η δωρεά της Αγροτικής Τράπεζας στον κ. Σάλλα, δανειστή του κ. Προβόπουλου. Ακολουθεί το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι **τα συστημικά ΜΜΕ**, που έφεραν και στήριζαν στην εξουσία το Σημίτη και το Γιωργάκη (Μέγκα, Τα Νέα, Έθνος κ.λπ.), που μέχρι πριν από 1 χρόνο πολεμούσαν με χυδαιότητα τον αντιμνημονιακό Σαμαρά, είναι
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η συνεστίαση του ΑΣΚΕ στις 14 Οκτωβρίου

Το ΑΣΚΕ καλεί τους φίλους του στην καθιερωμένη συνεστίασή του, που θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία του, την Κυριακή 14 Οκτωβρίου, στις 12 το μεσημέρι.

Θα συζητήσουμε για τις πολιτικές εξελίξεις, θα απολαύσουμε μεζέδες φτιαγμένους από εμάς, κρασί και μουσική.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ

Η χώρα μας έχει ήδη χρεοκοπήσει. Πληρώνει μόνο τους πετσοκομμένους μισθούς και τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, τους ξένους δανειστές και φυσικά τους χρυσοκάνθαρους της εξουσίας με ακριβό βραχυπρόθεσμο δανεισμό (4,5%) με έντοκα, που αυξάνουν κατακόρυφα το δημόσιο χρέος, αφού τα δημόσια έσοδα, παρά τους δυσβάστακτους φόρους, καταρρέουν, λόγω της τεράστιας ανεργίας, των λουκέτων και του στραγγαλισμού των εισοδημάτων.

Ο δημόσιος τομέας υπηρεσιών (παιδεία, υγεία, πρόνοια, εθνική άμυνα, δημόσια ασφάλεια, δικαιοσύνη, κοινωνική ασφάλιση κ.λπ.) έχει αποδιάρθρωθεί και τείνει ραγδαία προς τη διάλυση, με βάση το απάνθρωπο σχέδιο λιτότητας και λαθρομεταναστευσης που εφαρμόζουν μεθοδικά οι ξένες δυνάμεις της νέας κατοχής, με τη συνδρομή των εγχώριων υποτακτικών τους και την πλύση εγκεφάλου από τα ΜΜΕ τους, για να ξεπουληθεί η χώρα και να διαλυθεί η ελληνική κοινωνία.

Το ομόλογο των 3,2 δισ. του Αυγούστου

Με έντοκα τρίμηνης διάρκειας αξίας 4 δισ. πλήρωσε τον Αύγουστο η κυβέρνηση το ομόλογο 3,2 δισ. στην ΕΚΤ στο άρτιο, ενώ η ΕΚΤ το είχε αγοράσει στο 70% της ονομαστικής του αξίας,
(συνέχεια στη σελ. 5)

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μετά τη στροφή που έκανε ο Σαμαράς στο θέμα του μνημονίου, περιμέναμε τουλάχιστον ότι στα εθνικά θέματα θα υπήρχε μια διαφορετική αντιμετώπιση από αυτήν των κυβερνήσεων του Γιωργάκη. Η τοποθέτηση του Αβραμόπουλου, εκλεκτού των Αγγλοαμερικανών, στο υπουργείο Εξωτερικών ήταν μια πρώτη δυσάρεστη είδηση. Ο κύριος συμπεριφέρεται ως αν να μην υπάρχουν προβλήματα, όλο δημόσιες σχέσεις και περιμένει τότε θα τον προωθήσουν οι προστάτες του και στο πόστο του πρωθυπουργού.

Αυτή η αδράνεια, σε συνδυασμό με την
(συνέχεια στη σελ. 8)

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΟΡΓΕΩΝ (συνέχεια από τη σελ. 1)

τώρα οι κύριοι υποστηρικτές της κυβέρνησής του και ότι περισσότερη αντιπολίτευση ασκούν οι εφημερίδες που ιδεολογικά πρόσκεινται στη Ν.Δ.

Η αρπαγή της περιουσίας μας και η εξαθλίωσή μας δεν είναι, δυστυχώς, ο τελικός στόχος τους. Αυτό που τελικά επιδιώκουν είναι η **διάλυση του ελληνικού κράτους**, ώστε να εξουδετερώσουν τον «ατίθασο ελληνικό λαό», που τους χαλάει τα σχέδια στα Βαλκάνια και την Αν. Μεσόγειο. Οι περιφερειακοί τοποτηρητές των δυτικών συμφερόντων караδοκούν ν' αρπάξουν ό,τι μπορέσουν από τον ελληνικό εθνικό χώρο (βλ. σχετικό κείμενο).

Την ευθύνη γι' αυτή την προδοσία έχουν και τα 3 κυβερνητικά κόμματα κι όχι μόνο οι υπουργοί και βουλευτές τους, αλλά και το πλήθος των στελεχών τους σε θέσεις κλειδιά και οργανισμούς, που κάνουν τη βρώμικη δουλειά.

Ο ελληνικός λαός διακατέχεται από οργή και απόγνωση, αλλά δε γνωρίζει με ποιο τρόπο ν' αντιδράσει. Ένα μεγάλο μέρος του στήριξε τις ελπίδες του στον αντιμνημονιακό Σαμαρά, στη συνέχεια περιόρισε τις ελπίδες αυτές πιστεύοντας στις προεκλογικές υποσχέσεις για επαναδιαπραγμάτευση και ανάπτυξη, τώρα έχασε κι αυτή την ελπίδα. Η αντιπολίτευση και τα συνδικάτα δεν εμπνέουν εμπιστοσύνη. Κάποιες μορφές αντίδρασης (απεργίες, «πλατείες» κ.λπ.) κρίνονται ανεπαρκείς. Ακόμη δεν έχει εμπιστοσύνη ο λαός στον εαυτό του, ώστε να απορρίψει όλους τους «εκφραστές» που του σερβίζουν τα συστημικά ΜΜΕ και να κινηθεί αυτόνομα. Έτσι διαψεύδεται συνεχώς και η μεγάλη πλειονότητα παραμένει αδρανής και υπομένει. Ένα τμήμα του, που αυξάνει ανησυχητικά, τυφλωμένο από την απελπισία, ενισχύει τη Χρυσή Αυγή.

Πότε θα ξεσπάσει η θύελλα;

Αλλά ήδη όσοι έχουν ξεπεράσει τα όρια της φτώχειας είναι πάρα πολλοί. Ακόμη περισσότεροι όσοι δεν μπορούν να ανταποκριθούν στη φορολογική επιδρομή. Όσοι διαβλέπουν και τις εθνικές καταστροφές που έρχονται ασφυκτούν περισσότερο. Το καζάνι βράζει. Όσο καθυστερεί το ξέσπασμα, τόσο πιο απρόβλεπτο, άγριο και επώδυνο θα είναι.

Οι σχεδιασμοί του ξένου παράγοντα προβλέπουν τη στήριξη και παραμονή της κυβέρνησης Σαμαρά για όσο αντέξει. Ίσως σε κάποια φάση να επιχειρηθεί αντικατάστασή του από τον Αβραμόπουλο, που τον διατηρούν αδρανή, χωρίς φθορές στο υπουργείο Εξωτερικών. Ίσως επαναληφθούν πειραματισμοί με μη πολιτικά πρόσωπα. Όλ' αυτά θα είναι

βραχύβια. Στο τέλος υπάρχει και η επιλογή των αντιμνημονιακών συστημικών, με κύρια δύναμη το ΣΥΡΙΖΑ. Αν προκριθεί αυτή η λύση, τότε οι Γερμανοί και λοιποί Ευρωπαίοι παραχωρούν και πάλι τα πολιτικά πρωτεία στους Αμερικανούς, όπως επί Γιωργάκη. Τότε ο νέος δικομματισμός, πιο επικίνδυνος απ' όλους τους προηγούμενους, θα είναι ανάμεσα στους εθνομηδενιστές του ΣΥΡΙΖΑ και τους φασίστες της Χρυσής Αυγής.

Μπροστά σ' αυτές τις μαύρες προοπτικές αυτό που απουσιάζει είναι αυτό που περισσότερο έχει ανάγκη ο τόπος: ένα μεγάλο κίνημα εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης, το οποίο η πατριωτική-δημοκρατική αριστερά οφείλει να στηρίξει. Αυτό το κίνημα μπορεί να ακυρώσει όλους τους παραπάνω σχεδιασμούς των ξένων και να αναδείξει πολιτικές δυνάμεις που θα υπηρετούν το λαό και τον τόπο.

Αυσαρέσκεια και απογοήτευση στη Ν.Δ.

Η μεγάλη στροφή του Σαμαρά έχει προκαλέσει αναταραχή στη Ν.Δ. Στις εσωκομματικές διαδικασίες σημειώνονται σοβαρά επεισόδια και είχαμε και τις πρώτες (μετά το μνημόνιο 2) διαγραφές. Η φθορά της Ν.Δ. δεν είναι ακόμη τόσο μεγάλη όσο του ΠΑΣΟΚ, αλλά οι βουλευτές και άλλα στελέχη αντιλαμβάνονται ότι είναι θέμα ολίγου χρόνου να ζήσουν τις καταστάσεις που έζησαν πέρσι οι κυβερνητικοί του ΠΑΣΟΚ, που προπηλακίζονταν σε κάθε δημόσια εμφάνισή τους, κυρίως από όσους τους είχαν ψηφίσει.

Βεβαίως, δεν αναμένονται σημαντικές ανταρσίες στην ψηφοφορία για τα νέα μέτρα, αφού κάποιοι «αντάρτες» ήδη προσχώρησαν στο κόμμα του Π. Καμμένου και όσοι έκαναν δήλωση μετανοίας και επέστρεψαν θ' αποφύγουν το «δix εξαμαρτείν».

Εξ άλλου ο Σαμαράς, για ν' αποκτήσει την εύνοια του ξένου παράγοντα, επανέφερε τη Ντόρα στο κόμμα, αναβάθμισε νεοφιλελεύθερους (Χατζηδάκης κ.λπ.) και μάζεψε μπουμπούκια από το ΛΑΟΣ. Η Ν.Δ. και ως κομματικός οργανισμός πια είναι πολύ διαφορετική από πέρσι.

Τα κόμματα της συγκυβέρνησης

Το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, οι δύο κυβερνητικοί εταίροι της Ν.Δ., βρίσκονται σ' ένα μεγάλο δίλημμα. Στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική και προκαλούν την αγανάκτηση του κόσμου και τη συρρίκνωση της εκλογικής τους δύναμης. Αν δεν το κάνουν, χάνουν την υποστήριξη των ΜΜΕ και των ξένων προστατών τους, φεύγουν από την κυβέρνηση και διαλύονται, γιατί αυτοί οι δύο κομματικοί μηχανισμοί λειτουργούν μόνο για να μοιράζουν αξιώματα και πάσης φύσεως ωφελήματα της εξουσίας. Έτσι

παραμένουν στην κυβέρνηση και το μόνο που κάνουν είναι να ψελλίζουν ψευδοδιαφωνίες.

Ειδικά **το ΠΑΣΟΚ** έχει πρόβλημα και με τον προσωπικό χαρακτήρα του Προέδρου του, ο οποίος έρχεται σε σύγκρουση με στελέχη που μέχρι πριν από λίγο τον στήριζαν και τα οποία ήδη κινούνται για αποχώρηση από το ΠΑΣΟΚ (Λοβέρδος κ.λπ.). Πληροφορίες μιλούν για αποχώρηση πάνω από 10 βουλευτών! Το χειρότερο για το Βενιζέλο είναι ότι έχει φθαρεί πλέον τόσο πολύ, ιδίως από τη θητεία του στο υπουργείο Οικονομικών, που δεν είναι ιδιαίτερος χρήσιμος σ' αυτούς που μέχρι τώρα τον στήριζαν. Έτσι δεν αποκλείεται να επίκειται περαιτέρω καταβαράθρωση του ΠΑΣΟΚ, ίσως και διάλυσή του.

Τα πράγματα δεν είναι καλύτερα για **τη ΔΗΜΑΡ**, της οποίας οι εκλογικές απώλειες (εν όψει εισόδου της στην κυβέρνηση) αναπληρώθηκαν τον Ιούνιο με τη θυσία των Οικολόγων-Πράσινων, αλλά τώρα δε φαίνεται να υπάρχει τρόπος να αναπληρωθούν.

Η αντιμνημονιακή αντιπολίτευση

Η αντιμνημονιακή αντιπολίτευση, ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξάρτητοι Έλληνες, φαίνεται πια ότι δεν είναι διατεθειμένη να εκφράσει ένα γνήσιο λαϊκό κίνημα απελευθέρωσης από τα μνημόνια και (πολύ περισσότερο) από την πολιτική που οδήγησε σ' αυτά. Επιβεβαιώνεται ότι εκφράζει περισσότερο την αντίθεση του δολαρίου προς το ευρώ και λιγότερο την αντίθεση του ελληνικού λαού προς όλους τους ξένους δυνάστες του. Η χονδροειδής άρνηση των Ολάντ, Γιούνκερ, Ρομπάι κ.λπ. να δουν καν τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι ενδεικτική.

Έχουν περάσει 3 μήνες από τις εκλογές, με φοροεπιδρομές, απολύσεις, λουκέτα, κ.λπ. και οι πολίτες δεν αισθάνθηκαν κάποιον δίπλα τους, πλην ελάχιστων μεμονωμένων πρωτοβουλιών από κάποιες οργανώσεις του ΣΥΡΙΖΑ (κοινωνικά παντοπωλεία κ.λπ.). Μόνο λόγια και εύκολη αντιπολίτευση από τηλεοράσεις.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν πήραν καμιά πρωτοβουλία στα εθνικά θέματα και για τη λαθρομετανάστευση, όπου εκφράζουν το λαϊκό αίσθημα. Ειδικά στο ζήτημα της λαθρομετανάστευσης, αφού η αριστερά όχι μόνο δεν παρεμβαίνει θετικά (ως όφειλε), αλλά αδιαφορεί ή εγκληματεί και αφού η κυβέρνηση δε δείχνει καμιά διάθεση ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα, περιοριζόμενη σε επικοινωνιακά τεχνάσματα τύπου «Ξένιος Δίας», η ανυπαρξία των Αν. Ελλήνων αφήνει ελεύθερο το πεδίο για δράση στη Χρυσή Αυγή (βλ. ειδικό άρθρο). Ο Π. Καμμένος δεν κατάφερε να δημιουργήσει καν ένα στοιχειώδη κομματικό μηχανισμό και ούτε

φαίνεται ότι θα το καταφέρει, γιατί «στη βράση κολλάει το σίδερο».

Στο ΣΥΡΙΖΑ έχει ενισχυθεί η ηγετική ομάδα του Αλ. Τσίπρα από τους πασοκογενείς, με αποτέλεσμα να περιθωριοποιηθούν περαιτέρω τα στελέχη που θέλουν να εκφράσουν μια πολιτική προς το συμφέρον του ελληνικού λαού. Κάποιες συνιστώσες, δημιουργήματα του συστήματος που παριστάνουν τους επαναστάτες, συμπληρώνουν την εικόνα του αλαλούμ. Οι πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας για σχέσεις με Αμερικανούς συμβούλους και οι εξ Αμερικής φιλοφρονήσεις απλώς ταιριάζουν με την εκτίμηση ότι οι ευρωπαϊστές πολεμούν το ΣΥΡΙΖΑ όχι γιατί είναι «κόμμα της δραχμής» (μακάρι να ήταν), αλλά «κόμμα του δολαρίου». Την αμερικανική πολιτική, άλλωστε, εξυπηρετούν οι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για τα εθνικά θέματα και τους λαθρομετανάστες. Αμερικανική θέση είναι και η παραμονή της Ελλάδας στην Ε.Ε., αλλά με ένα ευρώ μη ανταγωνιστικό προς το δολάριο. Βέβαια ήταν μια εσωκομματική νίκη του Αριστερού Ρεύματος το γεγονός ότι τελικά περιελήφθη στην πρόταση για εξεταστική και η ενασχόληση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες της κ. Γιάννας, ευεργέτιδος της ηγετικής ομάδας.

Κανένα πρόβλημα από το ΚΚΕ

Το ΚΚΕ, παρά τις μεγάλες απώλειες σε στελέχη, μέλη και ψηφοφόρους, δε φαίνεται ν' αλλάζει γραμμή, προς μεγάλη ικανοποίηση των μνημονιακών, υποστηρικτών του ευρώ, που μας κυβερνούν. Το ερώτημα είναι για ποιο λόγο προτίμησε τη φθορά του από μια αλλαγή γραμμής, που στο κάτω κάτω θα το επανέφερε στη γραμμή που πάγια ακολουθούσαν τα Κ.Κ. από τότε που δημιουργήθηκαν (δημιουργία μετώπων κ.λπ.). Τα πράγματα είναι τόσο προφανή, που δεν αντέχουν σε επιφανειακές ερμηνείες περί λάθους κ.λπ. Αρχίζει να φαίνεται λογική η άποψη ότι το ΚΚΕ πολεμούσε εκ του ασφαλούς το σύστημα και τη βασική του επιλογή της συμμετοχής στην Ε.Ε. και το ευρώ όσο αυτό το σύστημα ήταν σταθερό, αλλά, μόλις άρχισε να κλυδωνίζεται με τα μνημόνια, το στηρίζει με τον τρόπο του, π.χ. ακυρώνοντας οποιαδήποτε ενωτική προσπάθεια. Άρα και η δήλωση της Α. Παπαρήγα ότι αποχώρηση από το ευρώ θα σημαίνει καταστροφή δεν ήταν ένα «στιγμιαίο αδίκημα», αλλά μια βαθύτερη σκέψη. Λογικό, επίσης, είναι ότι τα μισθοδοτούμενα από το κόμμα στελέχη που ελέγχουν την Κ.Ε. δεν είναι σε θέση να ανοιχτούν στην κοινωνία, οπότε αλλαγή γραμμής θα σήμαινε και αντικατάστασή τους από άλλα ικανότερα, που υπάρχουν εν αφθονία. Τελικά το μέλλον προβλέπεται δύσκολο για το ΚΚΕ, γιατί δε διεκδικεί κάποιο ρόλο στις

πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις.

Η πολιτική της απελευθέρωσης

Όπως προαναφέραμε, ο τόπος μας έχει ανάγκη από ένα μεγάλο κίνημα εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι εκεί είναι η θέση του. Επανειλημμένα έχουμε εξηγήσει τους άξονες μιας πολιτικής απελευθέρωσης, που εκφράζει τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ας μην τους επαναλάβουμε.

Βλέποντας διάσπαρτες τις δυνάμεις, άτομα και συλλογικότητες, που θα μπορούσαν να συνθέσουν μια αρχική Κίνηση, το ΑΣΚΕ με απόφαση της Συνόδου του πήρε την πρωτοβουλία να απευθυνθεί σε όλες τις δυνάμεις που υπέθετε ότι βρίσκονται στο χώρο αυτό. Επί 6 μήνες έγιναν πάμπολλες και κουραστικές συζητήσεις. Κάποιοι προτίμησαν την εύκολη λύση της προσχώρησης σε άλλα σχήματα, κυρίως το ΣΥΡΙΖΑ και δευτερευόντως στο ΚΚΕ, τους Ανεξάρτητους Έλληνες και το ΟΧΙ. Κάποιοι δε φάνηκαν διατεθειμένοι ν' αποδεχθούν βασικές θέσεις, όπως η αποχώρηση από την Ε.Ε. Άλλοι την αρνήθηκαν ευθέως, άλλοι έθεταν προϋποθέσεις για την αποχώρηση, που παρέπεμπαν το ζήτημα στις ελληνικές καλένδες. Άλλοι κωλυσιεργούσαν, επιδιώκοντας επαφές με κάποιες από τις πολιτικές δυνάμεις που εκπροσωπούνται στο Κοινοβούλιο, ακόμη και με τη ΔΗΜΑΡ. Άλλοι δεν ήθελαν να περιληφθούν τα εθνικά θέματα και η λαθρομετανάστευση στο πλαίσιο αρχών. Άλλοι δίσταζαν μπροστά στις δυσκολίες του εγχειρήματος, οικονομικές, οργανωτικές και επικοινωνιακές. Άλλοι έθεταν άλλες προτεραιότητες.

Με όλ' αυτά τα προβλήματα, έγιναν 3 σημαντικά βήματα. 1) Δημιουργήθηκε μια Επιτροπή της Κίνησης, που συνεδρίαζε τακτικά. 2) Γράφτηκε ένα καλό κείμενο, ως ιδρυτική διακήρυξη της Κίνησης. 3) Έγινε μια επιτυχής εκδήλωση της Κίνησης στην Ηλιούπολη. Η δραστηριότητα σταμάτησε εν όψει εκλογών και καλοκαιριού.

Όπως έχουμε ξαναγράψει στη «Ε», αφού δεν έγινε δυνατή μια ευρύτερη συσπείρωση, το ΑΣΚΕ επιχείρησε την αυτόνομη συμμετοχή του στις εκλογές, τελικά όμως δεν κατάφερε να ξεπεράσει τις οικονομικές δυσκολίες.

Στην επόμενη Σύνοδο του ΑΣΚΕ θα επανεκτιμήσουμε την κατάσταση. Θεωρούμε ότι, παράλληλα με την αυτόνομη δραστηριότητά του, το ΑΣΚΕ πρέπει να επαναλάβει την προσπάθεια για σύγκλιση και κοινή δράση με όσους απέδειξαν ότι μπορούν να έχουν θέση σ' αυτήν και κυρίως με απλό κόσμο, κυρίως νέους, που αγωνιούν για το μέλλον της οικογένειάς τους και της πατρίδας τους. Η έκκληση απευθύνεται και σε

όσους διαβάζουν αυτό το κείμενο από το έντυπο της «Ε» ή το διαδίκτυο και θεωρούν σημαντική την απουσία μιας πρότασης απελευθέρωσης από τις δύο προηγούμενες εκλογές.

Περί αξιοπιστίας

«Επανακτήσαμε την αξιοπιστία μας στο εξωτερικό», θριαμβολογούν σε διατεταγμένη υπηρεσία δημοσιογράφοι, σχολιαστές, πανεπιστημιακοί σε μια πρωτοφανή πλύση εγκεφάλου στα ΜΜΕ. Επείσθησαν, δηλ., οι ξένοι ότι η αμφισβήτηση του μνημονίου από τον κ. Σαμαρά ήταν ένα παιδικό αμάρτημα. «Ουδείς αναμάρτητος», απολογήθηκε ο ίδιος ο Σαμαράς, όταν ρωτήθηκε σχετικά στη Γερμανία. Ξέχασε ακόμη και την προεκλογική του υπόσχεση για επαναδιαπραγμάτευση.

Αντιθέτως, η αξιοπιστία του απέναντι στον ελληνικό λαό έφτασε στα επίπεδα της αξιοπιστίας του Γιωργάκη και του Βενιζέλου. Ποιος να τον πιστέψει, λοιπόν, όταν δηλώνει ότι αυτά τα μέτρα θα είναι τα τελευταία; Ποιος να τον πιστέψει όταν διαβεβαιώνει ότι με αυτή την πολιτική θα έρθει η ώρα της ανάπτυξης; Ποιος να τον πιστέψει ότι πρόκειται να χτυπήσει τη φοροδιαφυγή, όταν η ίδια η τρόικα απέρριψε και διέγραψε το αντίστοιχο ποσό που περιελάμβανε η κυβερνητική πρόταση για τα 11,5 δισ., αφού όλοι καταλαβαίνουν πως ούτε η τρόικα ούτε η κυβέρνηση θέλουν να τη χτυπήσουν; Πώς είναι σίγουρος, ακόμη κι αν είναι ειλικρινής, ότι η τρόικα τον έχει ενημερώσει για όλα όσα σκοπεύει να μας επιβάλει; Και πόση σημασία έχουν αυτές οι διαβεβαιώσεις, όταν η ιστορία έχει αποδείξει ότι οι κατοχικές κυβερνήσεις είναι εξαιρετικά βραχύβιες; Πού βρίσκονται τώρα κάποιοι που μέχρι πριν από λίγους μήνες μας μιλούσαν ωσάν να πρόκειται να μας κυβερνούν επί δεκαετίες, από το Γιωργάκη και τον Παπακωνσταντίνου μέχρι τη Διαμαντοπούλου; Μάλλον πρέπει να είναι ευχαριστημένοι που δεν έχουν ακόμη κάτσει στο σκαμνί!

Και η κ. Τρέμη

Μη νομίζει κανείς ότι οι συστημικοί μεγαλοδημοσιογράφοι, που έχουν αναλάβει την καθημερινή πλύση του εγκεφάλου μας, εισπράττουν ως αργύρια μόνο τον παχυλό μισθό τους. Η κ. Τρέμη, π.χ., η οποία (σημειωτέον) προέρχεται από την ανανεωτική αριστερά, διετέλεσε αντιπρόεδρος της εταιρείας δημοσίων σχέσεων Quattro, η οποία ανέλαβε την προώθηση στην Ελλάδα των πολεμικών αεροσκαφών Eurofighter! (βλ. «Παρόν» 9/9/12)

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο ο Άκης!

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

αποκομίζοντας κέρδη 900 εκατομμύρια. Οι τοκογλύφοι της ΕΚΤ, δηλ., μας δάνεισαν με επιτόκιο 40%! Επιπλέον, το ομόλογο αυτό θα έπρεπε να πληρωθεί όχι με νέα έντοκα, αλλά με τη δόση των 31,5 δισ., που σύμφωνα με τη σύμβαση θα έπρεπε να μας είχε δοθεί στις 28 Ιουνίου. Οι τοκογλύφοι απαιτούν την τήρηση των συμφωνηθέντων μόνο από την Ελλάδα κι όχι από τον εαυτό τους. Στην Ιρλανδία η ΕΚΤ ανέστειλε επ' αόριστο την εξόφληση των ομολόγων της, ενώ στην Ελλάδα των υποτακτικών της το απαίτησε με την απειλή χρεοκοπίας.

Τα νέα εξοντωτικά μέτρα

Τα νέα μέτρα ύψους 11,5 δισ. τα είχε συμφωνήσει την άνοιξη ο Βενιζέλος. Ο άθλιος Στουρνάρας διαρρέει ότι μπορεί να φτάσουν και μέχρι τα 22 δισ.! Για να μας πείσει ότι είναι αναγκαία δήλωσε: «Τα 400 δισ. ευρώ που μας δίνουν οι Ευρωπαίοι που θα τα βρούμε; Πιστεύετε ότι η Μέρκελ και οι Ευρωπαίοι θα πήγαιναν στα κοινοβούλιά τους και θα έλεγαν πρέπει να δώσουμε 400 δισ. στους κακομοίρηδες τους Έλληνες;»

Αυτά τα μέτρα υπερβαίνουν κάθε όριο αντοχής και ανοχής της ελληνικής κοινωνίας και **είναι αδύνατο να εφαρμοσθούν**. Το γνωρίζουν όλοι αυτό. Πόσοι ακόμη θα μπορούν να πληρώνουν τους υπέρμετρους φόρους, τα χαράτσια, τις ασφαλιστικές εισφορές, τη ΔΕΗ κ.λπ.; Πόσοι ακόμη θα μείνουν άνεργοι, πόσα λουκέτα και πόση ανθρώπινη δυστυχία θα προκαλέσουν; **Αυτά είναι λύτρα που πληρώνει ο ελληνικός για τα δεσμά του ευρώ και της Ε.Ε.** Για να τον έχουν υποταγμένο, εξαθλιωμένο και καταδικασμένο να μην παράγει και η πατρίδα μας να είναι λάφυρο των ξένων συμφερόντων.

Είναι παραμύθια ότι θα υπάρξει ανάπτυξη με τη δόση των 31,5 δισ., όποτε κι αν μας τη δώσουν, αφού τα 25 θα τα πάρουν οι χρεοκοπημένες ιδιωτικές τράπεζες και με τα 6,5 θα πληρωθούν οι οφειλές του δημοσίου. Είναι ανέκδοτο ότι με την έκθεση της τρόικας θ' αποφασίσουν οι «εταίροι» για το μέλλον της χώρας, δηλ. ότι οι υπάλληλοί τους θα καθορίσουν μόνοι τους το μέλλον της ευρωζώνης.

Το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας

Εν τω μεταξύ άρχισε το μεγάλο φαγοπότι των τραπεζιτών, με συνενόχους το Στουρνάρα και τον Προβόπουλο, που βρίσκεται πίσω από κάθε ξεπούλημα, όπως αυτό που έγινε νύχτα με την «καλή» ΑΤΕ με καταθέσεις 17 δισ., που χαρίστηκε για 90 εκ., όπως είπαν, στο Σάλα, ενώ η «κακή» με τις ζημιές θα φορτωθεί στον ελληνικό λαό ποιος ξέρει πόσα δισ.! Τα ίδια είχε

κάνει ο Βενιζέλος, που μας φόρτωσε 1,7 δισ., για να σώσει την Proton Bank του απατεώνα ιδιοκτήτη της, με τις ευλογίες της Ε.Ε., η οποία, στο όνομα του ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού, παριστάνει τον κέρβερο στις κρατικές ενισχύσεις μόνον όταν αυτές δίνονται σε δημόσιες επιχειρήσεις. Κι ετοιμάζονται οι άθλιοι να ξεπουλήσουν το κερδοφόρο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με αδιαφάνεια, με το πρόσχημα της μη βιωσιμότητας, αφού όμως οι κρατικές τράπεζες λεηλατήθηκαν με το «κούρεμα» (3,2 δισ. από το Τ.Τ.), γιατί εξαιρέθηκαν από την ανακεφαλαιοποίηση με εντολή της τρόικας, ώστε να ξεπουληθούν σε ξένους.

Το θράσος των τραπεζιτών

Οι τραπεζίτες ήδη έχουν πάρει συνολικά 203 δισ. σε εγγυήσεις και χρήμα, δηλ. ένα ΑΕΠ της χώρας, με δάνεια που φορτώνεται ο ελληνικός λαός. Δεν αποδίδουν, όμως, ούτε τα 550 εκ. που χρωστούν στο δημόσιο οι τράπεζές τους από τα 28 δισ. που πήραν επί Αλογοσκούφη το 2008, με αντάλλαγμα προνομιούχες μετοχές. Μάλιστα ο Σταϊκούρας έσπευσε αρχικά να τις καλύψει: «Η επιστροφή των οφειλών θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στις κεφαλαιακές ανάγκες των τραπεζών και η κυβέρνηση εξετάζει και αναζητά βέλτιστη λύση, μεριμνώντας σε κάθε περίπτωση για την διασφάλιση του εθνικού συμφέροντος». Τα 550 εκ. υπερβαίνουν τις περικοπές από τα ειδικά μισθολόγια (360 εκ.).

Απομένει η τυπική χρεοκοπία

Η τυπική χρεοκοπία δεν έχει επέλθει ακόμη, επειδή η Γερμανία, προς το παρόν, θέλει να μας κρατήσει, σχεδόν με το ζόρι, στο ευρώ, αυτό το νόμισμα-μέγκενη, για να αποτραπεί η πρόωρη διάλυση της ευρωζώνης, που θα πληρώσει η Γερμανία. Η ευρωζώνη ήδη απειλείται άμεσα από την Ισπανία και ακολουθούν Ιταλία και Γαλλία, με άμεσο κίνδυνο ραγδαίας διάχυσης της ύφεσης σ' όλο τον κόσμο, λόγω των γερμανικών «προγραμμαμάτων» λιτότητας.

Η Γερμανία και το ευρώ

Η γερμανική οικονομία και ισχύς βασίζεται στις εξαγωγές. Ο σχεδιασμός του ευρώ και της ευρωζώνης έγινε επί Χέλμουτ Κολ μετά την ενοποίηση της Γερμανίας το 1990 και είχε ως βασικό στόχο την επέκταση και την αύξηση των εξαγωγών της στο χώρο της Ε.Ε. και ιδιαίτερα σε χώρες που θα υιοθετούσαν το ευρώ. Στη συνέχεια επί Γκέρχαρντ Σρέντερ έγινε μεγάλη εσωτερική υποτίμηση, δηλ. μειώσεις μισθών, εργασια-λάστιχο κ.λπ., ώστε να μειώσουν το κόστος παραγωγής, την αγοραστική δύναμη και να μειώσουν τις εισαγωγές για ν' αυξάνουν τα εμπορικά πλεονάσματα. Το ευρώ δηλ. σχεδιάστηκε προς όφελος της Γερμανίας και

δευτερευόντως των βόρειων συμμάχων της. Με το ευρώ ως κοινό νόμισμα η Γερμανία προστατευόταν από τις υποτιμήσεις των εθνικών νομισμάτων και την ανατίμηση του μάρκου, λόγω των πλεονασμάτων της, που θα δυσκόλευαν τις εξαγωγές της. Με τα πλεονάσματά της δάνεισε αφειδώς χώρες της ευρωζώνης για εισαγωγές γερμανικών προϊόντων και οι εταιρείες της δωροδοκούσαν ασύστολα, για να πουλούν περισσότερα και ακριβότερα.

Με την κρίση, προς το παρόν, αποκομίζει τεράστια κέρδη (υπολογίζονται σε 65 με 70 δισ. από το 2010) με την υποτίμηση του ευρώ, που βοηθά τις εξαγωγές της σε τρίτες χώρες. Η κρίση αφορά τους άλλους που φρிகίζουν εμπρός στη νέα γερμανική παλινόρθωση. Οι ελπίδες των μεγάλων χωρών του ευρωπαϊκού νότου να σωθούν μέσω της ΕΚΤ, από την οποία περιμένουν να τυπώσει χρήμα, αποδεικνύονται συνεχώς φρούδες, επειδή προσκρούουν στο γερμανικό βέτο. Η Γερμανία δεν είναι διατεθειμένη να πληρώσει. Θέλει μόνο να την πληρώνουν οι άλλοι.

Η κρίση και η γερμανική στάση

Η κρίση, που βαθαίνει λόγω της γερμανικής συνταγής λιτότητας, έχει προκαλέσει μείωση των γερμανικών εξαγωγών προς τις χώρες της ευρωζώνης και γενικώς της Ε.Ε., ενώ έχουν αυξηθεί οι εξαγωγές της προς τρίτες χώρες, ιδιαίτερα προς την Κίνα και την Ιαπωνία. Η Γερμανία, διαβλέποντας ότι θα έχει πρόβλημα εξαγωγών, προσπαθεί να σταθεροποιήσει και να επεκτείνει τις αγορές της Ασίας, με επισκέψεις της Μέρκελ επικεφαλής κουστωδίας επιχειρηματιών. Όμως τα πράγματα δεν προσιωνίζονται ρόδινα. «Το χάλι στην ευρωζώνη κάνει τις γερμανικές φίρμες να στενάζουν», δηλώνει ο εκπρόσωπος του Συνδέσμου των Γερμανικών Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων (DIHK) Τλια Νοτνάγκελ και συνεχίζει. «Και οι πιο καλές συναλλαγές με τις αναδυόμενες οικονομίες δε φθάνουν για να εξισώσουν τις απώλειες».

Η Κίνα και η Ιαπωνία περιορίζουν σταδιακά τις εισαγωγές τους, επειδή εισέρχονται σε φάση μείωσης της ανάπτυξής τους. Η Γερμανία θα υποχρεωθεί να επανέλθει στην ευρωζώνη ως κύρια πηγή κερδοφορίας, περιθωριοποιώντας ακόμη περισσότερο τις υπόλοιπες χώρες, με αποτέλεσμα να υποτιμάται το ευρώ και να διαμορφώνεται ένα εκρηκτικό διαλυτικό κλίμα στην Ε.Ε. Επομένως η Γερμανία όσο κερδίζει από την κρίση θα στηρίζει το ευρώ και θα υποχρεώνει χώρες και κοινωνίες να πληρώνουν τα λύτρα.

Η απελευθέρωση από τη γερμανική κατοχή

Όταν οι λαοί και οι κοινωνίες θ' απορρίψουν τη γερμανική κατοχή τότε μόνο θα έχουν ελπίδα

ενός καλύτερου μέλλοντος. Ελπίζουμε η αρχή να γίνει από τη χώρα μας, με την απελευθέρωσή της από την κατοχή της Ε.Ε. και του ευρώ της, που την έχει εξαναγκάσει να μην παράγει, να δανείζεται και να διαλύεται ραγδαία θεσμικά, κοινωνικά και οικονομικά. Κύριος στόχος της απελευθέρωσης μιας ελληνικής κυβέρνησης είναι η αποκατάσταση, η αύξηση και η επέκταση της εθνικής μας παραγωγής το ταχύτερο δυνατόν, αξιοποιώντας το υψηλής στάθμης ανθρώπινο δυναμικό, το φυσικό πλούτο και τη θέση της χώρας.

Αυτό θα γίνει εφικτό με την επαναφορά του εθνικού νομίσματος, με τις τράπεζες δημόσιες υπό κοινωνικό έλεγχο, με δημόσιες επενδύσεις, με έλεγχο της διακίνησης κεφαλαίων και αγαθών, με ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική, που να αξιοποιεί προς όφελος και της Ελλάδας τις σχέσεις με άλλες χώρες, όπως αναλυτικά έχει προτείνει το ΑΣΚΕ (δες στην ιστοσελίδα μας

στα επίκαιρα κείμενα «Για μια στρατηγική αποχώρησης από την Ε.Ε.» 14-2-2012). Η καταστροφή που κινδυνολογούν οι ευρωπαϊστές ότι θα συμβεί με την επαναφορά της δραχμής, και μάλιστα εντός Ε.Ε., ήδη συμβαίνει τώρα με το ευρώ τους. Αυτό θα πρέπει να σταματήσει. Το παράδειγμα της Ισλανδίας είναι πρόσφατο.

Φορολογική επίθεση κι όποιος αντέξει!

Σύμφωνα με τροπολογία που κατατέθηκε στη Βουλή, δίνεται η δυνατότητα στην Εφορία να εφαρμόζει «έμμεσες τεχνικές ελέγχου», δηλαδή σχεδόν καταργούν τις δηλώσεις και τα τεκμήρια και θα μπορούν να ελέγχουν και να καθορίζουν τον φόρο εισοδήματος ανάλογα με το πόσα ξόδεψε κάποιος με πιστωτική κάρτα και με το πόσες είναι οι καταθέσεις του.

Αν αυτό είχε ως στόχο να πληρώσουν επιτέλους οι φοροφυγάδες, θα ήταν καλοδεχούμενο. Είναι όμως εντελώς υποκριτικό, αφού οι μικρομεσαίοι φοροφυγάδες δεν είναι υποχρεωμένοι να καταναλώνουν με κάρτες ή να έχουν καταθέσεις, ενώ οι μεγαλοφοροφυγάδες μπορούν άνετα να κρύβονται πίσω από οφ.σ.ορ εταιρείες.

Τελικά αυτοί που θα ξηλωθούν πάλι είναι οι πολίτες με πραγματικά χαμηλά εισοδήματα, τα οποία η Εφορία αυθαίρετα θα υπολογίζει. Εμπνευστές των καινούργιων μεθόδων είναι οι Γερμανοί και προσωπικά ο Ράιχενμπαχ, ο οποίος φιλοδοξεί να ελέγχει και τους τραπεζικούς λογαριασμούς όλων των Ελλήνων πολιτών. Ποιος ξέρει, ίσως και του Χριστοφοράκου, της Ντόρας και των αστέρων του ΠΑΣΟΚ!!!

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Δύο ήταν οι «εκπλήξεις» των εκλογών Μαΐου-Ιουνίου: από τη μια η εκτόξευση του ΣΥΡΙΖΑ στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης και δευτερευόντως η επιβίωση της ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη κι από την άλλη η ξαφνική γιγάντωση της, μέχρι τότε, περιθωριακής ναζιστικής Χρυσής Αυγής, που τώρα δείχνει να κατακτά τη θέση του τρίτου κόμματος! Κι αν για το ΣΥΡΙΖΑ (και τη ΔΗΜΑΡ) η ερμηνεία είναι σχετικά εύκολη, μια που σ' αυτούς προσεχώρησαν, καθ' υπόδειξιν ή αυθόρμητα, τα 3/4 του ΠΑΣΟΚ, δεν ισχύει το ίδιο για τη Χρυσή Αυγή.

Δεν είναι η πρώτη φορά, κατ' αρχήν, που ένα φιλοδικτατορικό κόμμα εμφανίζεται με αξιώσεις στην ελληνική πολιτική σκηνή, από το, μικρό έστω, κόμμα του Μεταξά μέχρι το 6-7% της Εθνικής Παράταξης του 1977 και το αντίστοιχο του ΛΑΟΣ του 2007-2009. Ανεξάρτητα, όμως, απ' αυτά, η σημερινή πολιτική γιγάντωση ενός αποκάλυπτα ναζιστικού κόμματος και μάλιστα με ηγεσία πρόδηλα αντιχαρισματική, απαιτεί προσεκτικότερη διερεύνηση και αντιμετώπιση των εξ αυτής όχι αμελητέων κινδύνων.

Το πρώτο αίτιο, φυσικά, είναι η δραματική για τους πολλούς **οικονομική και κοινωνική κρίση**, στην οποία συνέβαλε ως κύρια υπεύθυνο ολόκληρο το πολιτικό και κοινωνικό σύστημα, στο οποίο δε συμμετείχε, άμεσα ή έμμεσα, το πολιτικό προσωπικό της Χρυσής Αυγής. Έτσι άνετα και, όπως φαίνεται, αποτελεσματικά, για την ώρα, μπορούν οι νεοναζιστές να κατηγορούν όλους για όλα, να απαιτούν κάθαρση και μάλιστα με γλώσσα τόσο ωμή, που ν' αντιστοιχεί σχεδόν πλήρως στην αγανάκτηση έως και απόγνωση των θυμάτων της πρωτοφανούς επίθεσης κατά της ελληνικής, κοινωνίας. Και ταυτόχρονα να δείχνουν ότι στήνουν δίκτυα ανακούφισης και προστασίας των τωρινών και των υποψήφιων θυμάτων(!), χωρίς να ενδιαφέρεται κανείς για τις πηγές χρηματοδότησής τους...

Το δεύτερο κύριο αίτιο είναι η διαφαινόμενη αδιαφορία του γνωστού, μέχρι τώρα, πολιτικού συστήματος για όλα τα **εθνικά θέματα** και τους κινδύνους που απειλούν την ίδια την επιβίωση της ελληνικής κοινωνίας και χώρας. Έτσι, και πάλι, εμφανίζονται οι της Χρυσής Αυγής ως οι μόνοι που υπερασπίζονται τα τωρινά και υποψήφια θύματα του τρομακτικού, στις συνέπειές του, προβλήματος των εκατομμυρίων **λαθρομεταναστών** και μάλιστα με τη σιωπηλή ή και ανοιχτή ανοχή ακόμη και στην πιο ακραία αντίδραση σ' αυτούς από τους νεοναζιστές. Αν μάλιστα προστεθεί και η διστακτικότητα έως δοσιλογισμός που επικρατεί στην αντιμετώπιση των εξωτερικών κινδύνων σε όλα, σχεδόν, τα

σύνορά μας και η αποφυγή ενίσχυσης της εθνικής συνοχής, της εθνικής συνείδησης και του σεβασμού των εθνικών συμβόλων, τότε θα κυριαρχήσει η καπήλευση αυτών από τη Χρυσή Αυγή, ως μόνη εγγυητρία του ελληνισμού, οπότε αλίμονο για τη χώρα μας.

Το ΑΣΚΕ έχει αναλύσει τα αίτια για τα παραπάνω προβλήματα κι έχει προτείνει τους τρόπους αντιμετώπισής τους, με όλα τα μέσα που διαθέτει και με όλες τις θυσίες που απαιτήθηκαν. Έχουμε τονίσει ότι όλ' αυτά τα προβλήματα που υποτίθεται ότι προσπαθεί να λύσει η Χρυσή Αυγή θα έπρεπε να προσπαθεί να τα λύσει ένα πραγματικό λαϊκό κίνημα, με την αριστερά να πρωτοστατεί κι όχι να γίνεται μέρος των προβλημάτων. Ελπίζουμε ότι το νέο πολιτικό καθεστώς που θα σχηματιστεί μετά το χάος που προαναγγέλλεται δε θα επιτρέπει να ευδοκιμούν τέτοια «άνθη του κακού», που αποτελούν τη χαρά των εξωτερικών και εσωτερικών, συνειδητών ή αφελών, εχθρών της χώρας μας.

Και το Σύνταγμα;

Με χαρές, φανφάρες και τη συμμετοχή υπουργών, βουλευτών, επιχειρηματιών, μεγαλοδημοσιογράφων, δημάρχων κ.λπ. εγκαινιάστηκε η **πρώτη ιδιωτική πολυτεχνική σχολή στην Ελλάδα**. Τη στιγμή που η κρίση ωθεί τους νέους, αλλά και παλιούς πτυχιούχους ελληνικών πανεπιστημίων, στο εξωτερικό για δουλειά, έχουν το θράσος να πανηγυρίζουν τι; Και καλά ο Δήμαρχος Μαρουσιού, που μίλησε στην εκδήλωση, ευχαρίστησε, έγλυψε. Οι πολιτικοί που παραβρέθηκαν δεν έχουν ούτε τσίπα, ούτε φιλότιμο; Κι αυτοί γλύφτες! Και το Σύνταγμα, που απαγορεύει τη λειτουργία ιδιωτικών ΑΕΙ;

Για το Λευτέρη Βερυβάκη

5 μέρες πριν γράψουμε αυτές τις γραμμές βρεθήκαμε πολλοί παλιοί φίλοι στο μνημόσυνο του Λευτέρη Βερυβάκη. Θυμηθήκαμε τους αγώνες του για τη δημοκρατία πριν από το 1967, την αντιδικτατορική του δράση και την πρόταση για καταδίκη σε θάνατο του ίδιου και του Αλέκου Παναγούλη, πολλά άλλα που γράφτηκαν και ακούστηκαν τις 40 αυτές μέρες. Εμείς του ΑΣΚΕ θέλουμε να προσθέσουμε κάτι: ο Λευτέρης ήξερε να αγαπά, να εκτιμά και να συνεργάζεται με ανθρώπους με τους οποίους μπορεί να είχε και διαφωνία σε σοβαρά ζητήματα. Αυτό δεν το συναντάς εύκολα στην πολιτική. Θα μας λείψει.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

πολιτική των μνημονίων, που αποδυναμώνει το ελληνικό κράτος, ανοίγει την όρεξη σε όποιον εποφθαλμιά ελληνικό χώρο.

Οι Τούρκοι επεκτείνονται στο Αιγαίο

Οι Τούρκοι, αφού νοίκιασαν για 40 χρόνια τη μαρίνα της Μυτιλήνης, έχουν βάλει στο μάτι τα 23 λιμάνια και μαρίνες και πολλά άλλα, ακόμη και νησίδες και νησιά που έχουμε βγάλει στο σφυρί. Στόχος τους είναι να διεισδύσουν στην οικονομία των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου, να εκμεταλλευτούν την εγκατάλειψη από το ελληνικό κράτος και να τα τροφοδοτούν με φτηνά εμπορεύματα και ενέργεια και να δημιουργήσουν τουρκικές μειονότητες. Ήδη έχουν αναδείξει ως μέγα θέμα τα δικαιώματα της ασήμαντης αριθμητικά μειονότητας στη Ρόδο και την Κω, η οποία δεν αναφέρεται καν στη Συνθήκη της Λωζάνης.

Έτσι θα επιχειρούν από πλεονεκτικότερες θέσεις την αλλαγή του καθεστώτος του Αιγαίου (χωρικά ύδατα και εναέριος χώρος, αποστρατικοποίηση νησιών, έρευνα και διάσωση, οικονομική εκμετάλλευση κ.λπ.). Η κυβέρνηση Σαμαρά προς το παρόν έχει ξεχάσει ακόμη και την προεκλογική υπόσχεση για ανακήρυξη της ΑΟΖ.

Παράλληλες δομές στη Θράκη

Στην ελληνική Θράκη οι Τούρκοι στήνουν παράνομες δομές, παράλληλες με το ελληνικό κράτος, υπό το απαθές βλέμμα της Αθήνας. Έχουν δημιουργήσει ένα δίκτυο παραεκπαίδευσης, εκβιάζοντας όλους τους μουσουλμάνους (και τους Πομάκους) να συμμετέχουν σ' αυτό, το οποίο στην πράξη γίνεται δεκτό από τις επίσημες υπηρεσίες. Η περιπέτεια της δασκάλας Νικοπούλου είναι γνωστή. Ο παράνομος μουφτής της Κομοτηνής εκδίδει διαθήκες, κληρονομίες, διαζύγια κ.λπ., που ο νόμιμος μουφτής αρχίζει να τα κάνει δεκτά. Επίσης δημιουργεί θρησκευτικά σχολεία, αποσπώντας μαθητές από τα ιεροσπουδαστήρια του υπουργείου. Την ασφάλεια των εκδηλώσεων της μειονότητας αναλαμβάνουν άνδρες με στολές όμοιες με της τουρκικής αστυνομίας, που γράφουν επάνω «υπεύθυνος ασφάλειας» στα τουρκικά. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν ζητήσει καν την τυπική άδεια από το υπουργείο, όπως απαιτείται από τις εταιρείες σεκιούριτι. Τέλος σημαίες του «ανεξάρτητου κράτους» της Δ. Θράκης κυκλοφορούν ως μόδα στην περιοχή. Για περισσότερες λεπτομέρειες και φωτογραφικό υλικό στα «Επίκαιρα», τ. 152.

Η ελληνική κυβέρνηση διευκολύνει τους Τούρκους, μετατρέποντας την ελληνική Θράκη σε

Ειδική Οικονομική Ζώνη, όπου αυτοί που κυρίως θα επενδύσουν θα είναι οι Τούρκοι και οι Γερμανοί σύμμαχοί τους, με προσωπικό τους εξαθλιωμένους λαθρομετανάστες, που συσσωρεύουν στην περιοχή. Οι δημογραφικές ισορροπίες θ' ανατραπούν άρδην, ιδίως στο νομό Έβρου.

Ζωντανό το όραμα της «Μεγάλης Αλβανίας»

Αφού η Ελλάδα δεν αντιδρά στην παραχάραξη της ιστορίας που διαπράττεται στα σχολεία των Σκοπίων, οι Αλβανοί σκέφτηκαν ότι μπορούν να τους μιμηθούν. Οι μαθητές του γειτονικού κράτους διδάσκονται μεταξύ άλλων ότι «η Βορειοδυτική Ελλάδα, από τη Φλώρινα έως την Πρέβεζα, είναι εθνικό αλβανικό έδαφος, που προσάρτησαν αιμοσταγείς Έλληνες (!!!), κάνοντας εθνοκάθαρση στους Τσάμηδες».

Διάφοροι αξιωματούχοι συμπληρώνουν. Ο διπλωμάτης Τέτσι, σε άρθρο του στην εφημερίδα Γκαζέτα Σκιπτάρε, ισχυρίστηκε πως ο Όμηρος και οι θεοί του Ολύμπου, μιλούσαν αλβανικά, τη μόνη αρχαία γλώσσα! Γιατί όχι, αφού μέχρι κι ο Ερντογάν πρόσφατα ισχυρίστηκε πως η Ολυμπιακή Φλόγα είναι τουρκική και ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, την Τουρκία;

Η θητεία Χριστόφια στην Κύπρο

Οι κομμουνιστές που κυβερνούν την Κύπρο αποδείχτηκαν πιο δεξιοί από τους δεξιούς. Ο Χριστόφιας υποστηρίχτηκε από το σύνολο σχεδόν των πολιτικών δυνάμεων στην Ελλάδα (ανανικών και αριστερών) και τον ξένο παράγοντα. Δεν αμφισβήτησε την επιλογή της ένταξης στην Ε.Ε. και η Κύπρος οδηγήθηκε στη χρεοκοπία και τα μνημόνια. Θα μας επιτραπεί να θυμίσουμε πως το 2004 όλοι (ανανικοί και αντιανανικοί) θριαμβολογούσαν για τη μεγάλη επιτυχία της ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε. και μόνο το ΑΣΚΕ προειδοποιούσε ότι η ένταξη όχι μόνο δε θα μας εξασφαλίσει την υποστήριξη της Ε.Ε. (σύσσωμη υποστήριξε το σχέδιο Ανάν), αλλά θα καταστρέψει και την ακμαία οικονομία του νησιού και θα εξασθενίσει τη διαπραγματευτική του θέση. Όπερ και εγένετο.

Όταν οι Άγγλοι σε μια έξαρση του φιλοτουρκισμού τους συνυπέγραψαν με τους Τούρκους στις 23/10/2007 το Έγγραφο «Στρατηγικής Συμμαχίας 2007/8», ο Τάσος προχώρησε μετά από 2 εβδομάδες (!) στη σύσταση Ομάδας Υψηλού Επιπέδου για την «αναθεώρηση της στάσης της Κυπριακής Δημοκρατίας έναντι των βρετανικών βάσεων ... σε συνάρτηση με τη γενικότερη στάση του Ην. Βασιλείου ...». Ο Χριστόφιας στις 5/6/2008

συνυπέγραψε με τον (φίλο του, όπως έλεγε) τότε Άγγλο πρωθυπουργό Γκ. Μπράουν μνημόνιο, με το οποίο δεν αμφισβητεί τη Συνθήκη για τις βάσεις, παραπέμποντας το θέμα «στα παιδιά και τα εγγόνια μας»! Οι βάσεις αυτές σήμερα, μεταξύ άλλων, συντονίζουν τους Σύρους αντικαθεστωτικούς με τον τουρκικό στρατό («Σάντεϊ Τάιμς» 19/8/12).

Περιττό να πούμε ότι η κυβέρνηση Χριστόφια δεν έκανε ούτε ένα βήμα περισσότερο από εκεί που έφερε ο Τάσος το θέμα των ενεργειακών πόρων της Κύπρου.

Και πολιτιστική αλλοτρίωση

Για να μας επιβάλουν την υποταγή, δεν αρκούνται στην πολιτική προπαγάνδα, αλλά επεμβαίνουν και στο πολιτιστικό επίπεδο. Η πολιτιστική αλλοτρίωση και η απώλεια της εθνικής συνειδήσης είναι ο ασφαλής τρόπος όχι μόνο για να υποταχθεί ένας λαός, αλλά και για να εξαφανιστεί. Δεν είναι τυχαίο ότι τα μεγάλα κανάλια των «νταβατζήδων» ταΐζουν καθημερινά εκατομμύρια Έλληνες και Ελληνίδες με τούρκικα σίριαλ, για να εξοικειωθούν με την τουρκική καθημερινότητα και να θαυμάζουν την ομορφιά και την (πραγματική) ανάπτυξη της Τουρκίας. Ο μοναδικός όρος που έθεσαν οι Τούρκοι για να δώσουν τα σίριαλ είναι να μη γίνει μεταγλώττιση, αλλά να ακούγεται η τουρκική γλώσσα. Η γλώσσα του κυρίαρχου! Η δικαιολογία των καναλιών είναι ότι δεν έχουν χρήματα και τα τούρκικα είναι φτηνά. Απευθύνονται σε ανόητους. Μόνο τα τούρκικα είναι φτηνά;

Αφού δεχθήκαμε τα προηγούμενα, οι Τούρκοι και ο (διοικούμενος από Αγγλοαμερικάνους) ΑΝΤ1 έκαναν και το επόμενο βήμα. Να μάθουν οι Έλληνες την Ιστορία όπως τη θέλουν οι Τούρκοι. Γι' αυτό ... Σουλειϊμάν ο Μεγαλοπρεπής! Ούτε τώρα θα αντιδράσουμε;

Όπως πάντα στην ιστορία μας, δυστυχώς και σήμερα υπάρχει η μικρή μειοψηφία, πλουσίων κυρίως, που προθύμως σηκώνουν ακόμη και την τουρκική σημαία, αν νομίζουν ότι αυτό είναι για το προσωπικό τους όφελος.

Η κατοχή αυξάνει τους κινδύνους

Σε συνθήκες κατοχής, όπως η σημερινή, οι κίνδυνοι για την εδαφική μας ακεραιότητα αυξάνονται. Ο πανικός και ο εφησυχασμός είναι οι χειρότεροι τρόποι αντίδρασης. Η εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και η κινητοποίησή μας είναι η ασφαλής αντίδραση για ν' αποφύγουμε τους κινδύνους.

Κατά τη διάρκεια της γερμανοϊταλοβουλγαρικής κατοχής αποφύγαμε τόσο την προσάρτηση της Αν. Μακεδονίας και της Δυτ. Θράκης στη Βουλγαρία (κατά τα πρότυπα της Αν. Ρωμυλίας), όσο και τη

δημιουργία του βλάχικου «Πριγκηπάτου της Πίνδου», που προωθούσαν οι Ιταλοί κατακτητές σε συνεργασία με τους Ρουμάνους.

Κατά τη διάρκεια της χουντικής επταετίας αποφύγαμε να μετατραπούμε επισήμως σε δορυφόρο της Τουρκίας με τις συζητήσεις του Έβρου, δεν αποφύγαμε όμως την εισβολή και κατοχή του 40% της Κύπρου, επειδή η χούντα διευκόλυνε παντοιοτρόπως τους Τούρκους, η διάδοξη πολιτική κυβέρνηση ανέχθηκε τα τετελεσμένα και ο ελληνικός λαός ήταν «απασχολημένος» με τους πανηγυρισμούς για την «αποκατάσταση της Δημοκρατίας». Ελπίζουμε να μη ζήσουμε άλλη μια τραγωδία, πανηγυρίζοντας, π.χ., για την απαλλαγή μας από το μνημόνιο!

Μέσα στη δύσκολη συγκυρία μας ευνοούν δύο στοιχεία: α) η αντίθεση Τουρκίας-Ισραήλ, άγνωστο σε ποιο βαθμό είναι αληθινή και πόσο θα διαρκέσει, β) η αποτυχία της φιλόδοξης επεκτατικής πολιτικής Νταβούτογλου, τουλάχιστον στο ζήτημα των «μηδενικών προβλημάτων» με τους γείτονες. Βεβαίως αυτά πρέπει να τα εκμεταλλευόμαστε, αλλά δεν μπορούν να αποτελούν τη βάση στήριξής μας, γιατί σήμερα υπάρχουν κι αύριο όχι. Η βάση είναι η δική μας δύναμη, που αποθαρρύνει όσους επιβουλεύονται την εθνική μας κυριαρχία.

Επίθεση και στην παιδεία

Η τρόικα και οι εντολοδόχοι της, στην προσπάθειά τους να διαλύσουν το κοινωνικό κράτος, έχουν ανατρέψει και εξουδετερώσει, το σύστημα υγείας, την κοινωνική πρόνοια και την ασφάλιση. Δυσκολεύονται όμως με την παιδεία, κι αυτό γιατί τα σχολεία λειτουργούν (παρά την έλλειψη χρηματοδότησης), χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες της μεγάλης πλειονότητας των εκπαιδευτικών.

Άρχισαν, λοιπόν, με την οικονομική υποβάθμιση των εκπαιδευτικών, τις αναλήθειες για το πλήθος των αργιών και το ωράριο εργασίας σε σχέση με άλλα κράτη και συνεχίζουν (με τη βοήθεια των παπαγάλων) την προσπάθεια για την κοινωνική και ηθική τους απαξίωση. Έτσι, λοιπόν, εμφανίστηκαν δημοσιεύματα για επίορκους, ακόμα και ανώμαλους εκπαιδευτικούς, που, παρά τα ειδεχθή αδικήματά τους, έπεσαν στα μαλακά με ποινές συγκάλυψης.

Όμως είναι άδικο και ανήθικο να στιγματίζεται ένας κλάδος, που συνεχίζει να προσφέρει στην κοινωνία ό,τι πιο πολύτιμο, επειδή κάποιος απ' αυτούς, μετρημένοι στα δάχτυλα, δεν τιμωρήθηκαν παραδειγματικά, όπως τους έπρεπε.

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΚΤΟΣ Ε.Ε. ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΝΤΑΙ

Οι εγχώριοι ευρωπαϊστές καλούν τον ελληνικό λαό ν' αποδεχθεί τα γερμανικά σχέδια κατοχής και καταστροφής της χώρας και της κοινωνίας, προκειμένου να παραμείνει στην «Ευρώπη», δηλ. στην Ε.Ε. και στην ευρωζώνη, όπου όλες οι χώρες έχουν ύφεση πλην της Γερμανίας, υποσχόμενοι ότι σε κάποιο αόριστο μέλλον θα υπάρξει ανάπτυξη. Οι ευρωπαϊκές χώρες, όμως, που δεν ανήκουν σ' αυτό το λεόντειο οργανισμό αναπτύσσονται παρά την κρίση.

Η Ελβετία με δημοψηφίσματα το 1992 και το 2001 απέρριψε την ένταξή της στην Ε.Ε. Έτσι παρέμεινε πρώτη σε ανταγωνιστικότητα στον κόσμο με τα βιομηχανικά προϊόντα, τις τράπεζές της και την κτηνοτροφία της. Πριν από μερικούς μήνες υποτίμησε το ελβετικό φράγκο σε σχέση με το ευρώ και αύξησε τις εξαγωγές της. Οι Ελβετοί λένε ότι ευτυχώς που δεν εντάχθηκε η χώρα τους στην Ε.Ε.!

Η Νορβηγία αρνήθηκε με δημοψηφίσματα το 1971 και το 1994 να ενταχθεί στη μέγκενη της ΕΟΚ και της Ε.Ε. Έχει πληθυσμό 5.000.000, κατά κεφαλή εισόδημα 95.000 δολ. (η Ελλάδα έχει 35.000 δολ.), 780.000 μόνιμους δημοσίους υπαλλήλους (όσους κι εμείς), ανεργία 3,5%, πλεονάσματα 10% του ΑΕΠ και υψηλής ποιότητας κοινωνική πρόνοια. Η οικονομία της στηρίζεται στο πετρέλαιο και την αλιεία, ενώ οι 3.000 δημόσιες και δημοτικές επιχειρήσεις παράγουν πλεονάσματα. Σε ποια θέση θα ήταν σήμερα η Νορβηγία, αν είχε κάνει το θανάσιμο λάθος να ενταχθεί στην Ε.Ε. και είχε παραδώσει το νόμισμα, την οικονομία (άρα και τα πετρέλαιά της) και την κυριαρχία της στην Κομισιόν και την ΕΚΤ;

Η Ισλανδία το πιο φωτεινό παράδειγμα

Το πιο φωτεινό παράδειγμα χώρας που ξεπέρασε την κρίση, που της δημιούργησε η χρεοκοπία των τραπεζών της, είναι η Ισλανδία των 320.000 κατοίκων, με μοναδικό πλουτοπαραγωγικό πόρο την αλιεία.

Ήδη από το 1990, αλλά κυρίως από το 2003 είχε εφαρμοσθεί μια ακραία νεοφιλελεύθερη συνταγή. Ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων επιχειρήσεων και τραπεζών, με στόχο την προσέλκυση ξένων επενδύσεων (ό,τι γίνεται κι εδώ), μείωση του φορολογικού συντελεστή για τις επιχειρήσεις, πλήρης απελευθέρωση της αγοράς, πλαστικό χρήμα και δάνεια αφειδώς, δίνοντας την αίσθηση του ραγδαίου πλουτισμού. Οι τράπεζες επεκτάθηκαν εκτός της Ισλανδίας, κυρίως σε επενδυτές από τη Βρετανία και την Ολλανδία, παρέχοντάς τους υψηλές αποδόσεις. Τα χρέη των

τραπεζών τους είχαν υπερβεί, τότε, 10 φορές το ΑΕΠ της χώρας, δηλ. περί τα 85 δισ. δολ. Τελικά οι 3 μεγαλύτερες τράπεζές τους χρεοκόπησαν το 2008, μετά τη χρεοκοπία της Lehman Brothers.

Η τότε κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 2008 διαπραγματεύθηκε με το ΔΝΤ για την παροχή δανείου ύψους 2,1 δισ. δολ. με σκληρούς όρους, όπως μείωση των δαπανών όλων των υπουργείων κατά 10% και αύξηση των επιτοκίων. Η Βρετανία και η Ολλανδία πρόσθεσαν ακόμα 2,5 δισ. Οι διεθνείς οικονομικοί κύκλοι πίεζαν την Ισλανδία για δραστικά μέτρα. Το ΔΝΤ και η Ε.Ε. πίεζαν ν' αναλάβουν, υπό μορφή τρόικας, το χρέος της, με επιχείρημα ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσει η Ισλανδία να ξεπληρώσει τη Βρετανία και την Ολλανδία.

Οι συνεχόμενες διαμαρτυρίες των Ισλανδών και οι ταραχές για την κατάρρευση της εθνικής τους οικονομίας ανάγκασαν την κυβέρνηση του πρωθυπουργού Γκέιρ Χάαρντε να παραιτηθεί. Οι πρόωρες εκλογές του Απριλίου του 2009 ανέδειξαν μια φιλοευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση, που αμέσως παραδόθηκε στις απαιτήσεις των δανειστών. Μάλιστα πρόλαβε και κατέθεσε αίτημα ένταξης στην Ε.Ε. τον Ιούλιο του 2009. Έπρεπε η Ισλανδία να επιστρέψει συνολικά 3,5 δισ. ευρώ. Μέσω ενός νόμου επιβαλλόταν να πληρωθεί το χρέος στη Μ. Βρετανία και την Ολλανδία απ' όλες τις ισλανδικές οικογένειες μηνιαία για 15 χρόνια με τοκογλυφικό επιτόκιο 5,5%. Έπρεπε δηλ. ο κάθε Ισλανδός τα επόμενα 15 χρόνια να πληρώνει 100 ευρώ κάθε μήνα για χρέη κάποιων ιδιωτών προς κάποιους άλλους ιδιώτες! Ο πρόεδρος της χώρας Όλαφ Ραγκνάρ Γκρίμσον αρνήθηκε να επικυρώσει τον νόμο που ανάγκαζε τους πολίτες να σηκώσουν τα βάρη των Ισλανδών τραπεζιτών και συμφώνησε να γίνει δημοψήφισμα. Η απόφαση του Προέδρου έκανε έξαλλους τους διεθνείς τοκογλύφους. Το ΔΝΤ πάγωσε το δάνειο. Η βρετανική κυβέρνηση απειλούσε να παγώσει τις καταθέσεις και τις αποταμιεύσεις των Ισλανδών και να κάνει στρατιωτική επέμβαση! Άνθρωποι της ευρωζώνης απειλούσαν ότι η Ισλανδία θ' απομονωθεί, θα γίνει κράτος-παρίας. Εκβίαζαν παντοιοτρόπως. «Μας έλεγαν ότι, αν δε δεχθούμε τους όρους τους, θα γίνουμε η Κούβα του Βορρά. Ναι, αλλά, αν συμφωνούσαμε, θα γινόμασταν η Αϊτή του Βορρά», είπε ο πρόεδρος της χώρας.

Το Μάρτιο του 2010 έγινε το δημοψήφισμα και οι Ισλανδοί με 93% αρνήθηκαν την πληρωμή των χρεών των τραπεζών τους. Η κυβέρνηση ξεκίνησε έρευνες για αστικές και ποινικές ευθύνες κατά των υπευθύνων για την οικονομική κρίση.

Αξιωματούχοι και τραπεζίτες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα, για να μην πάνε φυλακή. Ασκήθηκε ποινική δίωξη στον πρώην πρωθυπουργό της Ισλανδίας Γκέιρ Χάαρντε για τη χρεοκοπία της χώρας.

Θορυβημένοι Άγγλοι και Ολλανδοί από το ηχηρό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος κάλεσαν την ισλανδική κυβέρνηση να ξανασυζητήσουν το θέμα. Τους προσέφεραν καλύτερους όρους από την προηγούμενη φορά. Τους απειλούσαν ότι για τιμωρία δε θα τους βάλουν στην Ε.Ε. Ωστόσο και πάλι ο Πρόεδρος τους έδειξε την κάλπη του δημοψηφίσματος. Ο Γκρίμσον επανεκλέχθηκε στις 30 Ιουνίου 2012 με 52,2%. Μάλιστα είχε δηλώσει ότι δε θα διεκδικούσε ξανά την προεδρία, αλλά το Μάρτιο έπειτα από αίτημα που υπέγραψαν 30.000 Ισλανδοί, περίπου το 10% του πληθυσμού της χώρας, ο Γκρίμσον δέχθηκε να θέσει υποψηφιότητα.

Η πολιτική της ισλανδικής ανάκαμψης

Για να ανακάμψει η οικονομία τους, οι Ισλανδοί διατήρησαν αλώβητο το κράτος πρόνοιας. Υποτίμησαν το εθνικό νόμισμα, την ισλανδική κορώνα, και επέβαλαν ελέγχους και περιορισμούς στην κίνηση κεφαλαίων. Παράλληλα με τα μέτρα λιτότητας και την περικοπή δαπανών, αυξήσανε τη φορολογία των επιχειρήσεων, του κεφαλαίου, των υψηλών εισοδημάτων, του αλκοόλ και του καπνού. Διατήρησαν τα εισοδήματα των χαμηλότερων οικονομικών στρωμάτων και υλοποίησαν προγράμματα και σεμινάρια για τους νέους.

Αρχικά η κορώνα υποτιμήθηκε έναντι του δολαρίου κατά 50%, αλλά ήδη η υποτίμηση έχει περιοριστεί στο 30% και συρρικνώνεται περαιτέρω. Η χαμηλότερη ισοτιμία της κορώνας οδήγησε αμέσως στην αύξηση των εξαγωγών και στη μείωση των εισαγωγών, αντικαθιστώντας ένα τμήμα τους με τοπικά προϊόντα, με αποτέλεσμα το εμπορικό ισοζύγιο της Ισλανδίας να παρουσιάζει ήδη πλεόνασμα από ελλειμματικό που ήταν.

Τις ιδιωτικές τράπεζες τις άφησαν να χρεοκοπήσουν. Κατόπιν τις εθνικοποίησαν, αναγνωρίζοντας όλες τις καταθέσεις των Ισλανδών πολιτών, ώστε κανένας Ισλανδός να μη χάσει ούτε μία κορώνα από τις καταθέσεις του. Δεν αναγνώρισαν καμιά υποχρέωση των ιδιωτικών χρεοκοπημένων τραπεζών σε χώρες του εξωτερικού. Τα δάνεια που είχαν πάρει οι Ισλανδοί μεταφέρθηκαν στις εθνικοποιημένες τράπεζες και δόθηκαν σοβαρές διευκολύνσεις αποπληρωμής στους Ισλανδούς οφειλέτες, για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες που προκάλεσε η κρίση, ιδίως τον πρώτο καιρό (πάγωμα της πληρωμής δόσεων για μήνες κ.λπ.).

Η ανάκαμψη της ισλανδικής οικονομίας μέσα σε 4 χρόνια είναι εντυπωσιακή, με ρυθμούς ανάπτυξης 4,5% και μείωση του ποσοστού ανεργίας στο 6,9%. Ο πληθωρισμός, ο οποίος είχε εκτιναχθεί στο 18,6%, έπεσε ήδη κοντά στο 2,5%.

«Η Ισλανδία αγνόησε τις ζοφερές προειδοποιήσεις των οίκων αξιολόγησης και άλλων θεσμών και τα κατάφερε μια χαρά. Το παράδειγμά μας θα μπορούσε ν' αντιγραφεί και από άλλες χώρες που βρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση», δήλωσε ο πρόεδρος της χώρας Γκρίμσον.

Τώρα ακόμη και το... ΔΝΤ αναγνωρίζει το ισλανδικό θαύμα, ενώ και οι περιβόητοι οίκοι αξιολόγησης αναβαθμίζουν την ισλανδική οικονομία. Όσο για τους Ισλανδούς, που αρχικά θεώρησαν την Ε.Ε. και το ευρώ ως σωτηρία, τώρα δε θέλουν ούτε ν' ακούσουν!

Η αντίσταση των Ισλανδών και η πατριωτική και υπερήφανη στάση της πολιτειακής ηγεσίας ενός μικρού κράτους με περιορισμένους πλουτοπαραγωγικούς πόρους, που αφήφησε ωμούς εκβιασμούς, για να υπηρετήσει τα συμφέροντα της χώρας και του λαού της, θυμίζοντάς μας τον Τάσσο Παπαδόπουλο, αποτελεί παράδειγμα και οδηγό απελευθέρωσης από τα δεσμά της Ε.Ε. και του ευρώ της και τον εσμό των ξενόδουλων υπηρετών τους.

Θα πάρουν και οι Τούρκοι τις νησίδες;

Παραχωρούνται νησίδες και νησιά για 100(!) χρόνια, όπως επιτάσσουν τα μνημόνια, που λένε πως τελούν υπό ... επαναδιαπραγμάτευση!

Θα εγκατασταθούν εκεί, φανταζόμαστε, οι συμπατριώτες και συναγωνιστές του Χίτλερ. Κι αν τα μεταπαραχωρήσουν στους ... Τούρκους, τι προβλέπετε, κ. Σαμαρά, υπερασπιστή των εθνικών δικαίων; Εκτός πια και δικαιούνται από την αρχή να τα πάρουν οι ίδιοι, οπότε δεν υπάρχει πρόβλημα.

Μόνο το Ειδικό Δικαστήριο.

Τα αποκαλυπτήρια της (αδέκαστης) δικαιοσύνης

Πριν από 1 χρόνο εξέδωσαν φετφά πως οι άγριες περικοπές (που δεν ισχύουν γι' αυτούς) του 1^{ου} μνημονίου ήσαν δικαιολογημένες λόγω των ειδικών συνθηκών(!), με κατάφωρη παραβίαση του Συντάγματος, αλλά και πρωθυπουργοποίηση του κ. Πικραμμένου...

Τώρα που τους παίρνει κι αυτούς η μπάλα, κατεβαίνουν στην πλατεία Συντάγματος διαμαρτυρόμενοι ότι παραβιάζεται το Σύνταγμα!

Δύστυχη Δικαιοσύνη, με τέτοιους λειτουργούς!

Ο ... «εθνικός στόχος»

Οι κυβερνήσεις του Κ. Σημίτη είχαν θέσει ως πρώτο «εθνικό στόχο» την ένταξη στο ευρώ, με την οποία μας έλεγαν ότι αποκτήσαμε «ισχυρή οικονομία»! Οδηγηθήκαμε, όμως, στα σημερινά καταστροφικά μνημόνια και τη χρεοκοπία.

Η κυβέρνηση Σαμαρά θέτει ως πρώτο «εθνικό στόχο» την παραμονή στο ευρώ (άρα και την Ε.Ε.), ώστε να μην ξεφύγουμε από αυτή την καταστροφική πορεία και να μην ανακάμψουμε ποτέ. Το γεγονός ότι υπουργός της των Οικονομικών είναι ο Στουρνάρας, άνθρωπος της παρέας του Σημίτη και των Γερμανών, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το πού πάμε.

Τόσο υποτελείς δεν είναι ούτε οι κυβερνήσεις των βαλτικών χωρών Λετονίας και Λιθουανίας ή της γειτονικής Βουλγαρίας, οι οποίες πάγωσαν τις διαδικασίες ένταξής τους στο ευρώ, βλέποντας σε πιο χάλι έφερε το ευρώ τις χώρες του Νότου και ιδιαίτερα την Ελλάδα. Ο Λιθουανός πρωθυπουργός, μάλιστα, δήλωσε ότι «η χώρα μου θα συμμετάσχει στην ευρωζώνη, όταν η Ευρώπη (Σ.Σ. όχι η Λιθουανία!) είναι έτοιμη»!!

Αθλιότητες στην υγεία

Άλλη μια αθλιότητα διέπραξε η κατοχική κυβέρνηση, δίνοντας το δικαίωμα σε Vodafone, Cosmote κ.ά. να έχουν τηλεφωνικούς αριθμούς για το κλείσιμο ραντεβού στα δημόσια νοσοκομεία. Δε διστάζουν να κερδοσκοπήσουν ακόμη και εις βάρος των ασθενών, οι άθλιοι! Οι άνθρωποι έχουν τον πόνο τους, έχουν και τα κοράκια!

Τρεις συνδέσεις, τρεις χρεοκοπίες

Τρεις φορές η παρασιτική αστική μας τάξη έκανε μεγαλεπήβολα σχέδια με το νόμισμα, τρεις φορές χρεοκοπήσαμε. Σύνδεση της δραχμής με το χρυσό φράγκο, χρεοκοπία το 19^ο αιώνα. Σκληρή-χρυσή δραχμή από το Βενιζέλο, χρεοκοπία το 1932. Υιοθέτηση του γερμανικού ευρώ το 2002, χρεοκοπία το 2009! Φτάνει πια!

Η ... αντικειμενικότητα των Δυτικών

Δεν έχουμε σκοπό να εξαγνίσουμε το καθεστώς Άσαντ, αλλά είναι δεδομένο ότι αυτοί που ελέγχουν τα μεγάλα ΜΜΕ της Δύσης (και τα ελληνικά) ψευδολογούν ασύστολα, όπως και στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, όπου μας έλεγαν ότι μόνο οι Σέρβοι εγκληματούσαν. Η «Χριστιανική» της 5/7/12 αναφέρει μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Στη συνοικία Καλιντίγια της πόλης Χομς οι αντικαθεστωτικοί συγκέντρωσαν χριστιανούς και αλεβίτες σ' ένα κτίριο, τοποθέτησαν εκρηκτικά

και το ανατίναξαν. Στη συνέχεια συγκεντρώθηκαν οι δυτικοί δημοσιογράφοι, πήραν φωτογραφίες για τις εφημερίδες και εικόνες για τις τηλεοράσεις και μετέδωσαν σ' όλο τον κόσμο ότι τους ανθρώπους σκότωσε ο στρατός του Άσαντ, ο οποίος βομβάρδισε το κτίριο. Μια καλόγρια που γλίτωσε περιέγραψε τα πραγματικά γεγονότα στην ιστοσελίδα του γειτονικού μοναστηριού St. James.

Στην πόλη Χούλα ο συριακός στρατός είχε στήσει οδοφράγματα, για να προφυλάξει τον πληθυσμό από τους αντικαθεστωτικούς, οι οποίοι μετά μάχη 1,5 ώρας πέρασαν τα οδοφράγματα και κατέσφαξαν 90 ανθρώπους, όχι μόνο αλεβίτες και σίιτες, αλλά και σουνίτες που υποστήριζαν τον Άσαντ. Η σφαγή χρεώθηκε από τα διεθνή ΜΜΕ στον Άσαντ και ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία απέλασαν τους Σύρους διπλωμάτες σε ένδειξη ... διαμαρτυρίας. Τα πραγματικά γεγονότα περιγράφει ο Ολλανδός δημοσιογράφος Μάρτιν Γιάνσεν στη γερμανική εφημερίδα «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ».

Όλη αυτή η προπαγάνδα κατευθύνεται από Benjamin Rhodes σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας του Λευκού Οίκου. Σημειωτέον ότι οι αντικαθεστωτικοί είναι μισθοφόροι όχι μόνο Σύροι, αλλά και από άλλες χώρες (Λιβύη, Σ. Αραβία κ.ά.), που αμείβονται με 1400 ευρώ το μήνα, που γι' αυτούς είναι πολλά χρήματα.

Μέχρι τώρα στη Συρία οι πάνω από 2 εκατομμύρια χριστιανοί συμβίωναν ειρηνικά με τους μουσουλμάνους, σουνίτες, σίιτες, αλεβίτες. Για να ανατρέψουν το καθεστώς, οι Δυτικοί διαιρούν το λαό, καλλιεργώντας το θρησκευτικό μίσος, όπως έκαναν και στο Ιράκ, με τη βοήθεια της Αλ Κάιντα, η οποία και τώρα στη Συρία παίζει τον υποκριτικό της ρόλο.

Συμπαράσταση σε Τούρκο αγωνιστή

Ο Νεβζάτ Καλαϊτζί, αφού συνελήφθη για τη συνδικαλιστική του δράση, βασανίστηκε φρικτά από το τουρκικό καθεστώς και παρέμεινε 10 χρόνια στη φυλακή. Μετά αποφυλακίστηκε, λόγω ανηέστου βλάβης της υγείας του, την οποία προκάλεσαν τα βασανιστήρια.

Επειδή κινδύνευε με νέα σύλληψη κατέφυγε ως πολιτικός πρόσφυγας στην Ελλάδα, όπου ζει τα τελευταία 7 χρόνια. Έχει πάμπολλες γνωματεύσεις από νοσοκομεία και της Τουρκίας και της Ελλάδας ότι η κατάσταση της υγείας του είναι πολύ κακή.

Κι όμως, η Τουρκία ζήτησε την έκδοσή του, στις 7 Αυγούστου συνελήφθη στη Θεσσαλονίκη και στις 20 Σεπτεμβρίου επρόκειτο να δικαστεί στο Εφετείο Θεσσαλονίκης. Συνδικάτα, κόμματα (και το ΑΣΚΕ) συμπαριστάμεθα.